

۹۰ - منع از احتکار¹

و نیز در اثری به امضاء خادم الله است: آنچه به گمان برود که سبب منع خیر عامه ناس شود عمل به آن و ارتکاب آن ابداً جائز نبوده و نخواهد بود یا ابالحسن ان اتبع مولاک انه لهو العطوف انه لهو الودود انه لهو الفضال انه لهو الکریم الرحیم احتکار بعضی اشیاء که قوت عامه ناس است جائز نبوده و نیست اگر چه آن جناب آنچه عمل نموده لوجه الله نموده چه که در خیال خود نبوده و نیستی و لکن نظر به امر مبرم الهی که در آیات نامتناهی نازل حبس بعضی از حیوانات جائز نه لذا باید آن جناب همیشه به اوامر و نواهی الهی ناظر باشید .

¹ فی الحدیث : لان یلقى الله العبد سارقاً احب اليه من ان یلقى الله و قد احتکر الطعام ... الحالب مرزوق و المحتکر ملعون و انه مرثا لمحتکرین فامر بحکرهم ان تخرج الی بطن الاسواق حیث تنظر الابصار الیها ... لیس الحکرة الا فی الحنطة و الشعیر و التمر و الزبیب و السمن و الزيت و قد اختلف الفقهاء فی معنی الاحتکار و فسّر فی الحدیث و حبسه فی الخصب اربعین يوماً و فی الشدة و البلاء ثلاثة ايام . (مجمع البحرین)